

UN ESPECTACLE DE DEBÒ (Alba Rodríguez, 2017)

Aquesta història comença un divendres plujós de 22 de desembre. Tots els nens de l'esc0ola han anat al teatre del poble a cantar cançons de Nadal que han estat preparant.

Els nens de tercer estan a l'escenari i després toca als alumnes de quart. L'Adrià està molt nerviós. Ha de cantar davant de tota la gent. D'altra banda també està content: Únicament falten dos dies per fer cagar el Tió a casa l'àvia!

Quan toca sortir als alumnes de quart, l'Adrià té l'Aina, la professora de música, al davant i als costats la Laura, la seva germana, i en Joan, el seu millor amic. Quan l'Aina comença a moure les mans, la música sona i la cançó s'escolta per tot el teatre però... de cop la llum s'apaga i la música para de sonar. El Marc s'espanta i crida:

-Satanàs ha apagat els llums!

-I el caganer ha espatllat els altaveus! –Va dir la Júlia.

-Nois, quines idees que us passen pel cap.- Contesta l'Aina, la professora de música.

-Segur que han sigut els àngels que han tret la música per no escoltar cantar el Marc. –Va seguir la Maria.

-Maria, no diguis bestieses!.. –Va esclatar l'Aina.

Tot d'una es va escoltar una veu per els altaveus. Tothom va callar. La veu era molt greu, moltíssim! Per la pantalla es va veure un cap vermell, molt vermell amb dues banyes de dimoni i al fons es veia una foguera molt gran.

-És Satanàs! – Va cridar en Marc trencant el silenci.

-Si, sóc Satanàs –Va dir la veu. –M'han informat que aquí hi ha un nen que s'ha portat molt malament i que és el cinquè any seguit que els reis li porten carbó. Les normes diuen que me'l he d'emportar... A l'Infern!

Tots els nens es van posar a cridar de pànic, però l'Aina va trobar la solució i va dir...

-Escolta Satanàs! Si nosaltres fem un espectacle que no t'agradi, et podràs emportar tots els nens que vulguis, però... si l'espectacle t'agrada de veritat.. no et podràs emportar cap nen i hauràs de marxar per sempre!

-D'acord! –Va dir Satanàs, convençut que un espectacle de nens no el podria entusiasmar.

Tots els nens i nenes es van preparar per cantar. Satanàs es va asseure en una butaca i es va disposar a esperar el moment d'emportar-se el màxim de nens d'aquella escola.

Els nens de quart van començar a cantar una cançó de Nadal. La més bonica que havien après i al acabar de cantar, va passar una cosa màgica. A en Satanàs li va caure una llàgrima i va començar a aplaudir.

-És la cançó més bonica que he escoltat mai a la meva vida! –Va dir amb entusiasme.

Satanàs no va tenir més opció que marxar i deixar en pau tots els nens d'aquella escola per sempre més. Els nens, feliços i contents, van acabar de celebrar el seu espectacle de Nadal i després, van marxar tots cap a casa per compartir aquelles festes amb tota la família.